

РЕШЕНИЕ

№ 5252

гр. София, 20.08.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 16 състав,
в публично заседание на 02.06.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ралица Романова

при участието на секретаря Гергана Мартинова , като разгледа дело номер **916** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл.118 от Кодекса за социално осигуряване (КСО).

Образувано е по жалба с вх. № 3050 от 28.1.2021 г. подадена от Т. О., ЕИК[ЕИК], с адрес: [населено място], район В., [улица], ет. 3, представлявано от управителя А. З., чрез адвокат С. Г.-САК, с адрес [населено място], район В., [улица], ет. 3 срещу Решение № 1040-21-2 от 04.01.2021 г. на директора на Териториално поделение на Националния осигурителен институт /НОИ/ - С., с което е оставена без уважение жалбата на дружеството срещу задължителни предписания № ЗД-1-21-00826332/16.10.2020 г., издадени от ТП на НОИ С. град.

С жалбата се поддържа незаконосъобразност на оспорваното решение на директора на ТП на НОИ, като немотивирано и постановено при съществени нарушения на процесуалния закон. Твърди се, че решаващият орган е изследвал различен времеви период и факти от визираните в задължителните предписания. Сочи се, че административният орган, при постановяване на оспореното решение, не е взел предвид и обсъдил извършена проверка вх. № Ц-1047-21-77 от 28.08.2020 г. и Констативен протокол /КП/ № КВ-5-21-00826292/16.10.2020 г. За жалбоподателя не ставало ясно въз основа на каква проверка е бил съставен цитирания КП, тъй като съгласно разпоредбата на чл. 32, ал. 4 от Инструкция № 1 от 03.04.2015 г. за реда и начина на осъществяване на контролно-ревизионна дейност от контролните органи на НОИ, когато проверката е извършена по данни от информационната система на НОИ,

констативен протокол не се съставя, докато съгласно чл. 32, ал. 1 от същата Инструкция констативен протокол от проверка на контролните органи се съставя в най-малко два еднообразни екземпляра в срок до 3 дни след изтичането на срока за извършване на проверката и се връчва лично срещу подпис на отговорните лица или по пощата с обратна разписка в тридневен срок от съставянето, което не е направено от страна на контролиращите органи и съставеният в резултат на проверката от 28.08.2020 г. констативен протокол № KB-5-21/00826292/16.10.2020 г. не е връчен на проверяваното лице. Отделно от това констативният протокол бил издаден на същата дата, на които били издадени задължителните предписания, което жалбоподателят счита за съществено нарушение на административнопроизводствените правила. Цитира съдебна практика. Твърди се, че административният орган не е взел предвид наличието на влязло в сила решение по въпрос, който се явява проюдициален към настоящото производство, образувано по самостоятелно искане на А. И. за изплащане на обезщетение за майчинство до 410-тия ден след раждането. Наведено е оплакване, че административният орган въобще не бил съобразил възраженията на жалбоподателя за липса на мотиви в издадените задължителни предписания и в оспореното решение. Твърди се, че цитираните в тях съдебни решения сами по себе си не представлявали мотиви и нямали директно отношение към дадените предписания и облажваното решение, като решаващият орган не е съобразил това възражение. Предмет на разглеждане в посочените две решения били също задължителни предписания, касаещи един и същ въпрос, издадени на същото основание и по отношение на същите лица, но в своята същност противоречали на оспорените в настоящото производство предписания. Според жалбоподателя посочените нарушения представляват съществено нарушение на формата на административния акт, което е довело до невъзможност да се упражни контрол за законосъобразност и целесъобразност. Оспорва се твърдението, че осигурителят се е съгласил с правото на А. И. да получава парично обезщетение по чл. 50, ал. 1 и чл. 53 от КСО. Твърди, че вследствие на посочените нарушения са били нарушени правата на Т. О., тъй като поставят дружеството в обективна невъзможност да се запознае с основанията и констатациите на административния орган и да упражни правото си на защита.

В съдебно заседание по делото жалбоподателят, редовно уведомен, се представлява от адв. Р.. Не претендира разноски.

Ответникът – директорът на ТП на НОИ С.-град, се представлява по делото от упълномощен процесуален представител – юрк. П., който оспорва жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна А. С. И., редовно уведомена, се представлява от адв. М., която оспорва жалбата. Не претендира разноски.

Административен съд София-град, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

На 16.10.2020 г. по повод подаден сигнал с вх. № Ц-1047-21-77 от 28.08.2020 г. за подадени жалби вх. № 1012-21-74/15.01.2018 г. и вх. № 1012-21-1690/21.12.2018 г. от А. С. И. относно отказ на Т. О. да представи пред ТП на НОИ документи за изплащане на парично обезщетение за бременност и раждане на осн. чл. 50, ал. 1 от КСО и парично обезщетение за отглеждане на дете до 2-годишна възраст на основание чл. 53 от КСО е извършена проверка по разходите на държавното обществено осигуряване /ДОО/ на Т. О. от старши инспектор по осигуряването в ТП на НОИ-С. М. П. М..

По повод цитирания сигнал от контролен орган на ТП на НОИ – старши инспектор М. П. М. са издадени Констативен протокол № КВ-5-21-00826292 от 16.10.2020 г. и Задължителни предписания № ЗД-1-21-00826332/16.10.2020 г. до Т. О. за подаване на Декларация Образец 1 с корекция на подробно описани данни, подавани от осигурителя.

Срещу задължителните предписания № ЗД-1-21-00826332/16.10.2020 г., издадени от контролен орган на ТП на НОИ - С. град е подадена жалба до директора на ТД на НОИ С.-град от Т. О., ЕИК[ЕИК], чрез адвокат С. Г., пълномощник на осигурителя с вх. № 1012-21-1133 от 02.11.2020 г.

От директора на ТП на НОИ С.-град е издадено оспореното в настоящото производство решение № 1040-21-2/04.01.2021 г., с което жалбата на Т. О. срещу цитираните задължителни предписания е оставена без уважение.

По делото, като доказателства са приети документите представени с административната преписка, както и такива приобщени в хода на съдебното производство.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи: Жалбата е процесуално допустима.

Насочена е срещу акт, който подлежи на съдебен контрол за законосъобразност, съгласно изричната норма на чл.145 от АПК вр. чл. 118, ал. 1 от КСО.

Подадена е в преклузивния срок за оспорване, от активно легитимирано лице – адресат на оспорваната заповед.

Като взе предвид изложените от жалбоподателя оплаквания и извърши проверка на оспорваното решение на всички основания за законосъобразност, визирани в чл. 146 от АПК, съдът намери жалбата за неоснователна.

Предмет на съдебен контрол в настоящото производство съгласно чл. 118, ал. 1 от КСО е Решение № 1040-21-1/04.01.2021 г. на директора на ТП на НОИ С.-град.

Оспореният административен акт е издаден от компетентен орган, назначен със Заповед № 1712/17.08.2015 г. на управителя на НОИ. Процесните задължителни предписания също са издадени от компетентен орган – старши инспектор по осигуряването в сектор Финансови ревизии-четвърти отдел „Контрол по разходите на ДОО, дирекция „Краткосрочни плащания и контрол“ към ТП на НОИ С.-град М. П. М., съгласно Заповед № 1598/21.02.2020 г. на директора на ТП на НОИ.

Спазени са материалноправните разпоредби и е съобразена целта на закона.

Спорният въпрос се свежда до това нарушени ли са установената форма, административнопроизводствените правила и допуснато ли е нарушение на процесуалния закон, каквито оплаквания е изложил жалбоподателя.

В настоящия случай по повод на подаден сигнал вх. № Ц-1047-21-77 от 28.08.2020 г. от контролните органи на НОИ е извършена проверка по данни от информационната система на НОИ, в резултат от която са констатирани нарушения на разпоредбите на нормативните актове на ДОО, а именно че Т. О. с ЕИК[ЕИК] е подал некоректни данни по реда на чл. 5, ал. 4 от КСО за А. С. И. за периода от 27.12.2017 г. до 20.09.2019 г. с прекъсване в осигуряването и дни в неплатен отпуск. Нарушенията са обективирани в Констативен протокол № КВ-5-21-00826292/16.10.2020 г. и отразени в същия ден в процесните Задължителни предписания № ЗД-1-21-00826332/16.10.2020 г., които са сведени до знанието на задълженото лице, чрез връчването им с обратна разписка № 60857839 на 16.10.2020 г. /лист 182 от делото/.

Данните в крайния акт от проверката, а именно задължителните предписания, сами по

себе си съдържат информацията съдържаща се и в констативния протокол, а именно повода за издаването им и основанията за постановяването им, с оглед на което съдът намира за неоснователно оплакването на жалбоподателя, че решаващият орган, при постановяване на оспореното решение, не е взел предвид и обсъдил извършена проверка вх. № Ц-1047-21-77 от 28.08.2020 г. и Констативен протокол /КП/ № КВ-5-21-00826292/16.10.2020 г., който не било ясно въз основа на каква проверка бил съставен.

Относно твърденията на жалбоподателя за невръчване на съставения Констативен протокол по реда предвиден в чл. 32, ал. 2 от Инструкцията съдът споделя становището на ответника и заинтересованата страна, че съгласно чл. 32, ал. 4 от Инструкция № 1 от 03.04.2015 г. за реда и начина на осъществяване на контролно-ревизионна дейност от контролните органи на НОИ /Инструкцията/ при извършване на проверка от контролния орган по данни от информационната система на НОИ, в резултат на което е необходимо издаването на друг документ, удостоверяващ констатираните факти и обстоятелства, констативен протокол не се съставя. Настоящият случай е именно такъв, като видно от текста на констативния протокол от 16.10.2020 г., същият касае извършването на проверка в информационните системи на НОИ, респективно липсва законово задължение за издаването му, както и задължение за връчването му при положение, че е налице издаден друг документ – процесните задължителни предписания.

В горния смисъл неоснователно се явява и оплакването на жалбоподателя, че КП и задължителните предписания били издадени на една и съща дата.

Неоснователно се явява и твърдението, че в задължителните предписания е налице грешно посочване на период. В същите действително са дадени указания да се коригират данни за периода от декември 2017 до септември 2020 г., вместо септември 2019 г., което съдът приема като допусната очевидна фактическа грешка. Видно от събраните доказателства периодът, в който са подавани некоректни данни от Т. О. е именно от 01.12.2017 г. до 20.09.2019 г., времето през което А. И. е ползвала отпуск по чл. 163 и 164 от КТ. Още повече към отразената дата в задължителните предписания 30.09.2020 г. А. И. не е била служител на Т. О..

Съдът намира за неоснователен и наведения довод от жалбоподателя, че в оспореното решение се съдържа невярно твърдение, че Т. О. се е съгласил с правото на А. И. да получава парично обезщетение по чл. 50, ал. 1 и чл. 53 от КСО. Съгласно чл. 10, ал. 1 от КСО, осигуряването възниква от деня, в който лицата започват да упражняват трудова дейност по чл. 4 или чл. 4а, ал. 1 от КСО и за който са внесени или дължими осигурителни вноски и продължава до прекратяването ѝ. Видно от оспореното решение по безспорен начин е установено, че А. С. И. е била в трудово правоотношение с Т. О., като не са представени доказателства то да е прекратявано или лицето да е ползвало неплатен отпуск, с оглед на което правото ѝ остава безспорно установено и не се нуждае от признаването му от страна на Т. О., за да произведе съответните правни последици, визирани в закона.

Относно наведените от жалбоподателя твърдения за немотивираност на оспорения акт съдът намира, че в същия са разгледани всички наведени от страна на жалбоподателя възражения, като са изложени подробни мотиви по всяко от тях. Ясно в оспореното решение е посочено на какво основание е издадено, за какво нарушение, какво поведение се изисква от Т. О., цитирани са приложимите законови разпоредби и са посочени актовете, въз основа на които административният орган е извел правните си

изводи, установил е извършено нарушение на трудовото и осигурителното законодателство от страна на Т. О. и е потвърдил издадените по този повод задължителни предписания. Изцяло относими към спора са съобразените в оспореното решение насоки и заключения, дадени от АССГ и ВАС по повод образуваните и приключили съдебни спорове, тъй като същите засягат именно социално-осигурителните правоотношения между страните и в настоящото производство - осигурителя, осигурения и административния орган.

Съдът счита за неоснователен и доводът на жалбоподателя, че при постановяване на оспореното решение административният орган не е взел предвид Решение № 62/06.01.2020 г. по адм. дело 11528/2018 г. на АССГ, 8 състав. Съгласно диспозитива на същото ТП на НОИ дължи ново произнасяне по искане на А. И. до ръководителя на ТП на НОИ – С. град с вх. № 1019 – 21 – 11737 от 13.09.2018 г. Съдът е указал на административния орган, че може да изиска от осигуреното лице лично да представи пред ТП на НОИ С. град заявление – декларация за изплащане на парично обезщетение при бременност и раждане на основание чл. 50, ал.1 КСО, тъй като осигурителят Т. О. отказва да приеме и представи пред ТП на НОИ С. град необходимите документи за изплащане на обезщетение. В решението не се съдържа произнасяне по въпроса, с който е сезиран настоящият съдебен състав, а именно относно задължението на осигурителя Т. О. да подаде коректни данни по чл. 5, ал. 4 от КСО. С признаване правото на А. И. не се погасява задължението на Т. О., с оглед на което не е налице преюдициалност между двете производства. Производството по установяване на юридическите факти от значение за осигурителното правоотношение между осигурител и НОИ се развива между тези две страни и настоящият състав е сезиран да се произнесе именно относно това правоотношение – законосъобразно ли са издадени задължителните предписания от НОИ спрямо Т. О..

Неоснователно е и твърдението на жалбоподателя, че решаващият орган е изследвал различен времеви период и факти от визираните в задължителните предписания. И двата акта касаят един и същи времеви период от 01.12.2017 г. до 20.09.2019 г. – времето през което от А. И. е ползван отпуск по чл. 163 от КТ и чл. 164 от КТ. Към дата 30.09.2020 г. А. И. не е била служителка на Т. О., което навежда настоящия състав на извода, че или е допуснала техническа грешка при посочване на периода, или извършената проверка от съответния инспектор на НОИ е била до посочената дата. И в двете хипотези не може да се приеме, че разглежданата от административния орган фактическа обстановка е различна от тази, визирана в оспорените задължителни предписания. Възраженията на жалбоподателя в тази насока следва да се приемат за неоснователни.

Процесните задължителни предписания са издадени въз основа на чл. 108, ал. 1, т. 3 от КСО, съгласно който контролните органи на Националния осигурителен институт при изпълнение на служебните си задължения, дават задължителни предписания за спазване на разпоредбите по държавното обществено осигуряване и дейността, възложена на Националния осигурителен институт и съгласно чл. 37, ал. 1 КСО, съгласно който при нарушаване на разпоредбите на нормативните актове по ДОО, включително и на сключените за съответната година договори за провеждане на дейността по профилактика и рехабилитация, Закона за гарантираните вземания на работниците и служителите при несъстоятелност на работодателя и Наредбата за реда и начина за информиране на работниците и служителите и за отпускане и изплащане на гарантираните вземания при несъстоятелност на работодателя във връзка с

възложените на НОИ дейности контролните органи по чл. 3, т. 1 и 3 дават задължителни предписания на основание чл. 108, ал. 1, т. 3 от Кодекса за социално осигуряване.

Видно от цитираните разпоредби основното правомощие на контролните органи на НОИ е да извършват проверки и ревизии във връзка с дейността, възложена на НОИ и в случай на установени административни нарушения на законодателството, свързани с ДОО да издават задължителни предписания за спазване разпоредбите на същото.

Във връзка с изпълнение на тези свои правомощия и на основание всички предоставени му данни с преписката контролният орган е извършил проверка по разходите на ДОО на Т. О. и по повод установените допуснати от дружеството нарушения, действайки в условията на обвързана компетентност и прилагайки стриктно закона е издал оспорените задължителни предписания.

Съдът напълно споделя доводът на заинтересованата страна, че некоректно подадените данни, предмет на разглежданите задължителни предписания, са от съществено значение, тъй като трудовият и осигурителен стаж се отразяват на правната сфера на осигуреното лице в различни аспекти: размер на допълнително възнаграждение за придобит трудов стаж, размер на евентуално обезщетение за безработица, размер на отпускането на пенсия в бъдеще и др.

В мотивната част на оспореното пред настоящия състав решение е обсъдена и последната извършена проверка в информационната система на НОИ относно неизпълнените задължения от Т. О.. Същите са били предмет на цитираните в оспорения акт предходни производства и проверки, предмет са и на настоящия спор. Видно от същите е налице противоправно бездействие на дружеството, водещо до недвусмисления извод за законосъобразност на издадените задължителни предписания, респективно оспореното в настоящото производство решение, с което същите са потвърдени. Оспореният административен акт за издаден от компетентен орган, в рамките на правомощията му, при липса на съществени нарушения на административнопроизводствените правила, в съответствие с материалните разпоредби и целта на закона, поради което жалбата се явява неоснователна и следва да се отхвърли.

По изложените съображения и на основание чл. 118, ал. 3 КСО във връзка с чл. 172, ал.2 от АПК, Административен съд София град, III отделение, 16 - ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на от Т. О., ЕИК[ЕИК] срещу Решение № 1040-21-2 от 04.01.2021 г. на директора на Териториално поделение на Националния осигурителен институт - С..

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от получаване на препис от същото пред Върховния административен съд на Република България.

Съдия: